

Henri Mérimée

Abans de complir la cinquantena va morir el 24 d'octubre de 1926, havent nat a Tolosa el 14 de gener de 1878. Essent el seu pare director de l'Institut Francès de Madrid, va ésser director adjunt des de 1919. Finat l'Ernest, va ésser nomenat director en 1924, càrrec que només va exercir durant dos anys per haver-lo sorprès la mort. Va dedicar els seus estudis i la seva activitat envers l'hispanisme, i totes les seves publicacions s'orientaren per aquests camins. Essent agregat de les Lletres en 1902, tot seguit va obtenir una bossa de viatge a Espanya, que va realitzar en els dos anys següents. Els títols que va obtenir en el professorat tots es refereixen a la llengua espanyola: mestre de conferències de llatí i encarregat de curs d'espanyol a la Facultat de Lletres de Montpeller en 1908; encarregat de cursos de llengua i literatura espanyola a la mateixa Facultat a Tolosa en 1914; per últim, va obtenir el professorat a la Universitat de Tolosa en 1918, d'on ja no va moure's sinó per anar a Madrid.

Les seves obres interessaven el teatre a València: català en els seus orígens, castellà del segle XVI endavant. La seva tesi de doctorat era *L'art dramatique à València* i va publicar-se a París (Tolosa) en 1913 a la Bibliothèque Méridionale. El mateix any donava a París a can Picard la seva altra tesi obligada: *Spectacles et Comédiens à València*. Abans havia publicat una edició crítica de *El Prado de València*, de Gaspar Mercader, en la Bibliothèque Méridionale, Tolosa, 1907. Més endavant va publicar a can Gonnoulion, de Bordeus, la comèdia inèdita de Guillén de Castro *El ayo de su hijo*. A can Colin va publicar una traducció del llibre d'En Ramon Menéndez Pidal: *L'Épopée Castellane à travers la littérature espagnole*. A la darrereria de sa vida havia publicat, en la Collection de Cent Chefs-d'œuvre étrangers, un primer volum de *Théâtre Espagnol* en 1926, que en devia formar tres si la mort no l'hagués deturat.

Tots els estudis i publicacions de textos esmentats rabentment, indiquen força de treball, sense deixar, però, els deures de la carrera del professorat, amb els diversos desplaçaments que porta. De totes maneres, els seus llibres es ressenten de precipitació i no s'hi observen aquelles justes precisió i ponderació que semblen ésser el distintiu de l'escola erudita francesa. — J. M. T.

BIBLIOGRAFIA

LLIBRES. — Textos

Els Nostres Clàssics. — Editorial Barcino, Barcelona.

L'objecte de la col·lecció és de posar a l'abast del gran públic els escriptors clàssics catalans i les traduccions d'obres foranes que per la seva època i la seva qualitat tenen un valor semblant al de les mateixes obres originals. Hom ha procurat escollir sempre per al text la font més pura, consultant a voltes diversos manuscrits, per a arribar a donar, si no una edició crítica, en el sentit estricte del mot, de cada text, sempre una lliçó correcta i acceptable. Un pròleg el precedeix i dona aquelles notícies biogràfiques i bibliogràfiques necessàries per a situar al lector. Aquests pròlegs són generalment breus, redactats amb molta claredat i donen un resum dels coneixements actuals respecte de cada escriptor i de la seva obra. Un glossari i les notes indispensables posades a la fi dels volums aclareixen les dificultats que el text pot oferir al lector no especialitzat en obres antigues. En els deu primers volums l'ortografia ha estat modernitzada, i alguns d'ells porten facsímils. En el *Tirant lo Blanch* també hi ha il·lustracions. La sèrie, començada l'any 1924, comprèn ja els volums següents:

Vol. I. BERNAT METGE: *Lo Somni*. Text, notes i glossari de Josep M.ª de Casacuberta. Introducció de Lluís Nicolau d'Olwer. — El text ha estat establert damunt el manuscrit de la Universitat. Hi ha una addició a les notes que revela que el plagi de Bernat Metge és més extens del que hom creia. El lligament de l'acció i fins les primeres paraules foren manlevats al *Corbaccio*.

Vols. 2, 4 i 5. *Tirant lo Blanc*. Tria del text, introducció, notes i glossari de Josep M.ª Capdevila. La introducció és un bon resum de l'estat actual dels estudis sobre la personalitat de Joanot Martorell i la seva obra cabdal. S'ha seguit el text de la primera edició, segons la reproducció de Huntington. Com que encara no s'ha publicat el darrer volum d'aquesta obra, que contindrà les notes, no és fàcil d'assenyalar, per la simple lectura, l'abast de les supressions que han estat fetes.